γενικῆς ἀποφάσεως. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας, ἡ ἀπόφασις θέλει λαμβάνεσθαι μεταξὺ τῶν Κυβερνήσεων τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Πρωσσίας, αἵτινες πάλιν, ἐὰν διαφωνῶσι, θέλουσι προστρέχει εἰς τὴν ἀπόφασιν διαιτητῶν. Ἡ διαιτητικὴ αὕτη ἀπόφασις θέλει ἐνεργεῖσθαι ὑπὸ ὁμοσπόνδων Γερμανικῶν Κυβερνήσεων. Ὁσάκις θέλει παρουσιάζεσθαι ἡ ἀνάγκη διαιτητικῆς ἀποφάσεως, ἡ Αὐστρία καὶ ἡ Πρωσσία θέλουσι διορίζει ἀνὰ ἕνα διαιτητήν. Αἱ εἰς τὴν τοιαύτην διαιτητίαν ἐκλεχθεῖσαι οὕτω δύω Γερμανικαὶ Κυβερνήσεις, θέλουσιν ἀκολούθως συνεννοηθῆ περὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ τρίτου μέλους, ὅπως συμπληρωθῇ τὸ διαιτητικὸν δικαστήριον. Τὰ μέλη τῆς ὁμοσπονδικῆς ἐπιτροπῆς θέλουσι διανέμεσθαι τὰς εἰς τὴν ἁρμοδιότητα αὐτῶν ἀναγομένας ὑποθέσεις, διεξάγοντα αὐτὰς εἴτε ἀφ' ἑαυτῶν, συμμορφούμενα μὲ τὴν νομοθεσίαν τῆς ὁμοσπονδίας καὶ ἰδίως σύμφωνα μὲ τὸ ὁμοσπονδικὸν πολίτευμα τοῦ κλάδου τῶν στρατιωτικῶν, εἴτε ἐπιτηροῦντα αὐτάς.

» Ἄρθρ. 7. Ἅμα δοθῇ εἰς τὴν παροῦσαν σύμβασιν ἡ συγκατάθεσις τῶν Γερμανικῶν Κυβερνήσεων, ὁ Γενικὸς Τοποτηρητὴς τῆς Αὐτοκρατορίας θέλει παραιτηθῇ τῶν χρεῶν του, παραδίδων τὰ δικαιώματα καὶ τὰ καθήκοντα, ἅτινα τῷ ἐνεπιστεύθησαν, εἰς χεῖρας τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας καὶ τοῦ Βασιλέως τῆς Πρωσσίας. »

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Καθὼς ἀνηγγείλαμεν διὰ τοῦ προηγηθέντος φύλλου ἐκηρύχθη χθὲς 18 8βρίου ἡ λῆξις τῆς Β'. Συνόδου τῶν Βουλῶν· ἀνεγνώσθησαν δὲ ἤδη τὰ διατάγματα τῆς λήξεως, εἰς μὲν τὴν Γερουσίαν παρὰ τοῦ Πρωθυπουργοῦ Κ. Κανάρη, εἰς δὲ τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Κ. Κρεστενίτου. Διὰ τῶν διαταγμάτων αὐτῶν οὐδεμία μνημονεύεται προθεσμία περὶ τῆς ἐνάρξεως τῆς Τρίτης Συνόδου, καὶ τοῦτο ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς εἰκασίας διαφόρους.

— Τὸ τακτικὸν Γαλλικὸν ἀτμόπλοιον τῆς 16ης ἀνεχώρησεν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως πρὶν ἡ ἐκεῖ τελειώσῃ τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον συγκροτηθὲν συνεπείᾳ τῶν γραμμάτων τοῦ Φουὰδ-Ἐφφέντη. Ἕνεκα τούτου, μετὰ τὸ τέλος τοῦ συμβουλίου αὐτοῦ ἔκτακτον Ἀγγλικὸν ἀτμόπλοιον ἀπεστάλη, προφθάσαν τὸ ἐκ τοῦ Πειραιῶς διὰ τὴν Γαλλίαν κινεῖσαν ἀτμόπλοιον καὶ παραδόσαν εἰς τοῦτο τὰ ἔγγραφά του· ἐλθὸν δὲ καὶ εἰς Πειραιᾶ περὶ τὴν ὥραν 2 μετὰ τὸ μεσονύκτιον ἐνεχείρησε πρὸς τὴν Ἀγγλικὴν Πρεσβείαν τὰ ἔγγραφα της καὶ ἀμέσως ἐκίνησε ἐπιστρέφον εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Μεγάλη διετηρήθη μυστικότης, καὶ αὕτη ἡ περίστασις ἔδοσεν αἰτίαν νὰ συμπεράνωσι πολλοὶ ὡς ἀληθῆ τὴν φήμην, ὅτι εἰς Κωνσταντινούπολιν ὑπάρχει ἀναβρασμὸς πολὺς, αἱ δὲ πολεμικαὶ παρασκευαὶ ἐδιπλασιάσθησαν συνεπείᾳ τῶν γραμμάτων τοῦ Φουὰδ-Ἐφφέτη.

Τὸ βεβαιότερον δὲ ὅλων εἶναι ὅτι πρὸς τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος μεταξὺ Ῥωσσίας καὶ Τουρκίας, ὁ Αὐτοκράτωρ Νικόλαος δὲν δέχεται κατ' οὐδένα τρόπον μεσολαβήσεις ξένας.

Ἐπὶ ἓξ περίπου μῆνας ἡ ἀνομβρία ἐπέφερε δυστυχήματα πολλὰ εἰς τὸν τόπον τοῦτον· καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου ἡ ἤδη ἐπελθοῦσα πολυομβρία ἐπέφερε τὰ αὐτά. Ἐν Ἀθήναις ἔπαθαν οἰκίαι πολλαὶ καὶ ὁ μόλις ἀνεγερθεὶς ναὸς τοῦ ἁγίου Γεωργίου ὡς τυχὼν ἀσκεπής.

Ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν ἡ πολυομβρία ἐπέφερε δυστυχήματα μεγάλα καὶ εἰς τὴν πόλιν τῆς Λεβαδείας. Ἰδοὺ ὅ,τι γράφουσιν ἐκεῖθεν ἀπὸ 14 8βρίου.

Αἱ ἐπικρατήσασαι βροχαὶ ἀπὸ τὴν πρωΐαν τῆς Τετάρτης μέχρι τῆς σήμερον καὶ ἐνισχυθεῖσαι περὶ τὸ μεσονύκτιον, ἤτοι τὴν σήμερον, ἐπέφερον πολλὰς καὶ μεγάλας ζημίας εἰς τοὺς δυστυχεῖς Λεβαδεῖς· διότι πλημμυρήσας ὁ ποταμὸς ἔκοψε τὰς γεφύρας, ἐκρήμνισε διάφορα βιομηχανικὰ καταστήματα καὶ οἰκίας περὶ τὸν ποταμὸν εὑρισκομένας, ἠφάνισε δὲ καὶ ὅλα τὰ βαμβάκια, ὥστε αἱ ἐκ τῆς πλημμύρας ταύτης προξενηθεῖσαι ζημίαι ὑπολογίζονται ὑπὲρ τῶν 500,000 Δραχμῶν.

Τῇ 5 8βρίου ἡ ἐν Πάτραις Ἀστυνομία, συνεπείᾳ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου, ἐσύναξεν ὅλα τὰ ὅπλα ἀπὸ τοὺς ἐνταῦθα πρόσφυγας. Τὸ μέτρον τοῦτο ἀπεδοκιμάσθη διὰ πικρῶν παραπόνων ἀπὸ τοὺς πρόσφυγας καὶ ἀπὸ τοὺς κατοίκους, διότι τοὺς ἀφήρεσαν ὄχι πολεμικὰ ὅπλα, ἀλλὰ τουφέκια τοῦ κυνηγίου καὶ πρὸ πάντων τὰ ξίφη των. Ἔπειτα ἐνηργήθη παρακαίρως, ἐπειδὴ, ἂν ἤχε λεπτοῦ μυελὸν ἡ τοπικὴ Ἀρχὴ, ἔπρεπε νὰ κατάσχῃ τὰ μουσκέτα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἔφερον οἱ Βενετοὶ χιλιάδας καὶ ἐλευθέρως τὰ ἐπώλησαν ἐνταῦθα. Μολαταῦτα ἔγινε καὶ τοῦτο, ὡς τὰ λοιπὰ Ἑλληνικά μας πράγματα.

ΚΥΡΙΕ ΣΥΝΤΑΚΤΑ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ.

Παρακαλεῖσθε νὰ καταχωρήσετε εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον τῆς ἀξιοτίμου ἐφημερίδος σας τὸ ἀκόλουθον ἄρθρον χάριν ἀληθείας καὶ ὑπὸ εὐθύνην μου.

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 39 φύλλον τῆς ἐν Κερκύρᾳ ἐκδιδομένης ἐφημερίδος « ἡ Πατρὶς » ἀνέγνωσα τὴν ἔκθεσιν τῆς Α. Ε. τοῦ Μεγάλου Ἁρμοστοῦ Κυρίου Οὐάρδ, πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς ἀπευθυνομένην, δι' ἧς γίνεται λόγος περὶ τῆς ἀνακαλύψεως ἐν Κερκύρᾳ μιᾶς μυστικῆς ἑταιρίας ὑπὸ τ' ὄνομα « ἡ Μεγάλη ἀδελφότης » σκοπὸν ἐχούσης τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἰταλίας, τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας καὶ τῶν Ἰονικῶν Νήσων, ἑταιρία, ἥτις καὶ ἔχει κατὰ τὴν ἰδέαν τῆς Α. Ε. Βασιλικὸν ὑποστήριγμα καὶ θεωρεῖται ὄχι μὲ κακὸν βλέμμα ἀπὸ ἕνα γείτονα Ἡγεμόνα.

Συμμεριζόμενος ἐν μέρει τὴν ὁποίαν ἐπὶ τοῦ προκειμένου τούτου ἔκαμεν ὁ Κ. Στ. Α. Βαλλιάνος ἀπάντησιν καταχωρημένην εἰς τὴν ῥηθεῖσαν ἐφημερίδα κρίνω χρέος μου χάριν τῆς ἀληθείας νὰ διακηρύξω, ὅτι, ἂν ἡ Α. Ε. ἐπενόησεν ὑποστηριχτὴν τῆς ἑταιρίας ταύτης τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος λανθάνεται μεγάλως καθότι, γνωρίζω, καὶ δύναμαι μεθ' ὅρκου νὰ διαβεβαιώσω ἓν περιστατικὸν, ἀρκετὰ σπουδαῖον ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως, καὶ τὸ ὁποῖον δὲν δυστάζω νὰ φέρω, εἰς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ.

Μεταξὺ τῶν ὀνειροπολούντων τὰ σχέδια τῆς πρὸ πολλοῦ εἰς τὸ κοινὸν γνωστῆς Μεγάλης ἀδελφότητος ἦλθεν ἐνταῦθα κατὰ τὸν παύσαντα Ἀπρίλιον, καὶ φίλος μου, τὶς ὁ Κύριος Γ. . . . ὑπήκοος ξένης δυνάμεως, ὅστις διὰ μυρίων μέσων ἐπροσπάθησε νὰ ἐμφανισθῷ κατὰ μόνας εἰς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα, διὰ νὰ διακοινώσῃ μυστικόν τι, τῆς ῥηθείσης ἑταιρίας, ἀλλ', ἀφ' οὗ διέμεινεν ἐνταῦθα περίπου τῶν δύω μηνῶν ἐπ' ἐλπίδι νὰ τύχῃ ἐπὶ τέλους τῆς τιμῆς ταύτης· ἔλαβεν ἀπάντησιν ὅτι ἡ Α. Μ. δὲν ἠδύνατο νὰ τὸν δεχθῇ ἄνευ τῆς μεσολαβήσεως τοῦ Πρέσβεώς του, ὡς τοῦτο, συνήθως γίνεται διὰ τοὺς ὑπηκόους τῶν ξένων δυνάμεων. Ἀπελπισθεὶς ὅθεν ὁ φίλος μου οὗτος ἀνεχώρησεν ἐντεῦθεν ἄπρακτος καὶ ἀρκετὰ δυσαρεστημένος ἀπὸ τὴν Α. Μ.

Τὸ περιστατικὸν τοῦτο τὸ γνωρίζω, ἀπὸ τὸν ἴδιον Κύριον Γ. . . . τὸν ὁποῖον παρηγόρησα λέγων πρὸς αὐτὸν νὰ μὴν ἀγανακτᾷ κατὰ τῆς Α. Μ. διότι τοιαύτη ἦτον ἡ θέσις Σας.

Ὡς πρὸς τὴν ὁποίαν ἔχει ὁ Κύριος Στ. Α. Βαλλιάνος ἰδέαν περὶ τῆς Α. Μ. ὅτι τάχα ἡ Α. Μ. δὲν ἐπιθυμεῖ καὶ μᾶλλον ἐμποδίζει τὴν αὔξησιν τῶν Ἑλληνικῶν ὁρίων εἶναι πρᾶγμα νομίζω καὶ ἀπίθανον καὶ γελεῖον ἐνταυτῷ, ἀλλὰ φρονῶ ἐγὼ, ὅτι ἡ Α. Μ. φρονίμως· ποιοῦσα δράττει ὅλων τῶν περιστάσεων διὰ νὰ ἀποδειχθῇ, εἰς τὰς Κυβερνήσεις τῶν τριῶν φίλων Δυνάμεων, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δὲν λαμβάνει οὐδὲν μέρος εἰς ὅσα ἰδιοτικῶς καὶ κατὰ φυσικὸν λόγον οἱ Ἕλληνες ὅλοι ἐπιθυμοῦσι καὶ ἐνεργοῦσι, διὰ τὴν πραγματοποίησίν του· τοιούτου Ἱεροῦ σκοποῦ.

Ὅσοι δὲ τῶν φίλων μου γνωρίζουσιν, ὅτι ἕνεκα ῥαδιουργίας καὶ πλεκτάνης τινὸς εἶμαι, μακρὰν τοῦ νὰ χαίρω τὴν εὔνοιαν τῆς Ἑλληνικῆς Αὐλῆς θέλουν, ἐλπίζω, δόσῃ πίστιν εἰς τοὺς λόγους μου τούτους, τοὺς ὁποίους ἡ καθαρὰ ἀλήθεια καὶ τὰ χρέη τῆς συνειδήσεώς μου μὲ ὑπαγόρευσαν.

Δεχθῆτε κτλ.

Ἐν Ἀθήναις, 19 8βρίου 1849.

Δ. ΧΑΡΙΑΤΗΣ.
ποτὲ Ὑποπρόξενος Σμύρνης.

Ἡ νέα Δημοτικὴ Ἀρχὴ Κρανιδίου ἐγκαθιδρύθη τὴν 12 7βρίου. Πρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ἐξελέχθη ὁ Κύριος Α. Πέπας. Ὁ Δήμαρχος Κ. Βασίλειος Νόνης ἐξέδωκε παράυτα πρόγραμμα ἐκθέτων τὰς ἀρχάς του, αἵτινες εἶναι ἡ ἐξασφάλισις τῆς τιμῆς τῆς ζωῆς καὶ ἰδιοκτησίας, ἡ διατήρησις τῆς ἡσυχίας καὶ εὐταξίας ἡ βελτίωσις καὶ πρόοδος τοῦ ναυτικοῦ τούτου τόπου, κατεύνασις τῶν πολιτικῶν παθῶν, καὶ ὅτι θέλουσι θεωρεῖσθαι μὲ τὸ αὐτὸ ὄμμα οἱ παντὸς χρώματος Δημόται. Καὶ πραγματικῶς θεωρεῖ τις, ὅτι εὑρίσκεται σήμερον εἰς τὴν πλέον εἰρηνικὴν πόλιν. Ἡ κτηματικὴ κατάστασις ἐξησφαλίσθη.

Π.

Ἰδοὺ τὸ περὶ συντάξεων κλπ. Σχέδιον, τοῦ ὁποίου τὴν δημοσίευσιν ὑπεσχέθημεν διὰ τοῦ προηγηθέντος φύλλου.

Ψηφισάμενοι κτλ.

Ἄρθρ. 1. Αἱ συντάξεις, αἱ προικίσεις καὶ τὰ χορηγήματα ἀπέναντι παλαιῶν τῆς Ἐπικρατείας χρεῶν ἀπονέμονται διὰ Νόμου.

Ἄρθρ. 2. Συντάξεις.

Αἱ συντάξεις ἀπονέμονται·

Αον. διὰ προσωπικὰς πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεις, κατὰ τὸ διάστημα τοῦ ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνος, καὶ διὰ χρηματικὰς ὁμολογουμένας θυσίας καὶ συνεισφορὰς κατὰ τὸ αὐτὸ διάστημα εἰς τὰ πρόσωπα τῶν προσενεγκόντων αὐτάς.

Βον. δι' ἐκδουλεύσεις καὶ χρηματικὰς ὁμολογουμένας θυσίας καὶ συνεισφορὰς τῶν γονέων εἰς τὰ τέκνα αὐτῶν·

Γον. δι' ἐκδουλεύσεις καὶ χρηματικὰς ὁμολογουμένας θυσίας καὶ συνεισφορὰς τῶν ἀδελφῶν εἰς τὰς ἀδελφὰς αὐτῶν·

Δον. δι' ἐκδουλεύσεις καὶ χρηματικὰς ὁμολογουμένας θυσίας καὶ συνεισφορὰς τοῦ συζύγου εἰς τὴν χήραν αὐτοῦ·

Εον. δι' ἐκδουλεύσεις καὶ χρηματικὰς ὁμολογουμένας θυσίας καὶ συνεισφορὰς τῶν τέκνων εἰς τοὺς γονεῖς ἢ τοὺς πάππους αὐτῶν·

Στον. εἰς ὅλας ταύτας τὰς περιπτώσεις θέλει λαμβάνεσθαι ὑπ' ὄψιν καὶ ἡ ἄδεια, καὶ ἡ σωματικὴ πρὸς ἐργασίαν κατάστασις τῶν προσώπων, εἰς ἃ ἀπονέμεται ἡ σύνταξις, ὡς καὶ ἡ κοινωνικὴ αὐτῶν θέσις.

Ἄρθρ. 3. Προικίσεις.

Αἱ προικίσεις ἀπονέμονται εἰς χρήματα ἢ εἰς γαίας ἐθνικὰς κατ' ἐκτίμησιν εἰς τὰς θυγατέρας καὶ τὰς ἀδελφὰς τῶν ὑπὲρ πατρίδος κατὰ τὸ διάστημα τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος πεσόντων, εἴτε ὁμολογουμένας χρηματικὰς θυσίας καὶ συνεισφορὰς, κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο προσενεγκόντων, εἴτε διακεκριμμένας καὶ ἐπωφελεῖς ἐκδουλεύσεις, καὶ ἀποδίδονται μετὰ τὴν τέλεσιν τοῦ γάμου.

Ἄρθρ. 4. Χορηγήματα.

Τὰ χορηγήματα ἀπέναντι τῶν παλαιῶν χρεῶν τῆς ἐπικρατείας εἰς πολίτας Ἕλληνας ἀπονέμονται ἐπὶ τοῦ παρόντος, καὶ μεχρισοῦ γενικώτερον ληφθῇ περὶ αὐτῶν μέτρον, εἰς τὰ πρόσωπα τῶν ἐχόντων λαμβάνειν, ἢ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν, ὅταν τὸ προκείμενον χρέος ἦναι ἐκκαθαρισμένον καὶ ὁμολογούμενον, καὶ ὅταν οἱ πρὸς οὓς ἀπονέμονται χρήζουσι τῆς περιθάλψεως τῆς Κυβερνήσεως ἕνεκα τῆς οἰκονομικῆς αὐτῶν καταστάσεως, καὶ λογίζονται εἰς ἀπόσβεσιν τῶν χρεῶν τούτων.

Ἄρθρ. 5. Αἱ συντάξεις παύουν, ἐὰν ἄλλως πως δὲν διατάξῃ ὁ περὶ ἀπονομῆς αὐτῶν Νόμος·

αον. Ἐπὶ χηρῶν καὶ ὀρφανῶν, ὅταν ἀποθάνωσιν ἢ νυμφευθῶσιν·

βον. Ἐπὶ πατέρων καὶ πάππων, ὅταν ἀποθάνωσιν·

γον. Ἐπὶ υἱῶν καὶ ἀδελφῶν, ὅταν ἀποθάνωσιν, ἢ ἀποκατασταθοῦν ἔφηβοι, ἢ ἀποκτήσωσι πόρον ζωῆς, ἐξαιρουμένων τῶν ἕνεκα σωματικῆς πηρώσεως ἢ διανοητικῆς καταστάσεως μὴ δυναμένων νὰ προσπορίζωντα τὰ πρὸς τὸ ζῆν·

δον. Ἐπὶ θυγατέρων καὶ ἀδελφῶν θήλεων, ὅταν ἀποθάνωσιν ἢ νυμφευθῶσιν·

εον. Ἐπὶ ὁλοκλήρου οἰκογενείας παύει ἐντελῶς ἢ ἐλαττοῦται, κατ' ἀναλογίαν τῶν μελῶν αὐτῆς, ἡ σύνταξις, ὅταν τ' ἄῤῥενα ἀποκατασταθῶσιν ἔφηβα, ἢ ἀποκτήσωσι πόρον ζωῆς, ὅταν τὰ θήλεα νυμφευθῶσιν, ἢ ὅταν ὅλα τὰ λοιπὰ μέλη αὐτῆς ἀποθάνωσιν·

ςον. Εἰς ὅλας τὰς προηγουμένας περιστάσεις, ὅταν ἀνιὼν κατιὼν ἢ ἀδελφὸς ἀποκτήσῃ πόρον ζωῆς, χορηγοῦντα εἰς αὐτὸν τὰ μέσα διὰ νὰ διαθρέψῃ καὶ τοὺς κατιόντας ἀνιόντας ἢ ἀδελφοὺς αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 6. Αἱ συντάξεις διακόπτονται· αον. Ὅταν ὁ συντάξιμος ἐμβαίνων εἰς δημοσίαν ὑπηρεσίαν λαμβάνῃ μισθὸν ὡς δημόσιος ὑπάλληλος ἴσον μὲ τὴν σύνταξίν του· ὅταν δὲ ὁ μισθὸς οὗτος ἦναι κατώτερος τῆς συντάξεώς του, τότε λαμβάνεται μόνον τὸ ἀπαιτούμενον πρὸς συμπλήρωσιν αὐτῆς ποσόν· βον. Ὅταν ὁ συντάξιμος ἀπέρχεται καὶ διαμένῃ ἐκτὸς τοῦ Κράτους πλείω τῶν τριῶν μηνῶν ἄνευ τακτικῆς ἐγγράφου ἀδείας τῶν ἁρμοδίων Ἀρχῶν.

Ἄρθρ. 7. Τὰ χορηγήματα ἀπέναντι παλαιῶν χρεῶν τῆς Ἐπικρατείας παύουν μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τῶν προσώπων, καὶ τὰ ὁποῖα ἀπενεμήθησαν, καὶ δὲν μεταβαίνουν εἰς τὰς οἰκογενείας, ἢ τοὺς κληρονόμους αὐτῶν, εἰμὴ δυνάμει Νόμου.

Ἄρθρ. 8. Πᾶσα περὶ συντάξεως, προικίσεως ἢ χορηγήματος πρότασις ἀπαιτεῖται ἀπαραιτήτως νὰ συνοδεύηται διὰ τῶν ἀνηκόντων ἐπισήμων καὶ ἐν καιρῷ ἐκδεδομένων πιστοποιητικῶν καὶ ἐγγράφων, τῶν ἐμφαινόντων τὰ δικαιώματα καὶ τὰ προσόντα τοῦ προσώπου, ἢ τῶν προσώπων, εἰς ἃ πρόκειται νὰ ἀπονεμηθῇ ἡ σύνταξις ἢ προίκισις ἢ τὸ χορήγημα.

Ἄρθρ. 9. Ἰδιαίτερος Νόμος θέλει κανονίσει τὰ προσόντα καὶ τῶν ἐχόντων δικαιώματα εἰς συντάξεις, ἢ προικίσεις δι' ἐκδουλεύσεις, προσφερθείσας καὶ προσφερομένας εἰς τὴν ἐπικράτειαν πολιτικῶς τε καὶ στρατιωτικῶς, ὡς καὶ τῶν προκινδυνευόντων, ἢ προκινδυνευσάντων ὑπὲρ τῆς Δημοσίας ἀσφαλείας καὶ ἡσυχίας, καὶ εἰς τὰς χήρας καὶ ὀρφανὰ αὐτῶν.

Ἄρθρ. 10. Ὁ παρὼν Νόμος συζητηθεὶς καὶ ψηφισθεὶς παρά τε τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῇ παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Εἰδοποιήσεις.

Δομένικος Βαρώνης πρόσφυξ χύτης κωδώνων τῶν ἐκκλησιῶν, ὑγδίων ἐξ ὀρειχάλκου, μηχανῶν μακαρονίων, καὶ ἄλλων μεταλλίνων ἀντικειμένων ἀναγγέλλει εἰς τὸ κοινὸν τῆς Ἑλλάδος, ὅτι μετ' ὀλίγον συνιστᾷ χυτήριον καὶ ἐργοστάσιον τῶν τοιούτων εἰδῶν, τὰ ὁποῖα ὄχι μόνον ἐντελῶς θέλουν κατασκευάζεσθαι, ἀλλὰ καὶ δίδεσθαι εἰς τιμὰς κατωτέρας τῶν ἔξωθεν φερομένων, ἐλπίζει λοιπὸν καὶ σχεδὸν μετὰ βεβαιότητος, ὅτι ἡ πολυδάπανος αὕτη ἐπιχείρησις πρὸς σύστασιν καὶ πρόοδον τοιούτου ἐργοστασίου θέλει ἐνισχυθῇ διὰ τῆς γνωστῆς συνδρομῆς τῶν φιλανθρώπων Ἑλλήνων.

Ὁ ὑποφαινόμενος κάτοικος τοῦ χωρίου Ῥαυτοπούλου ἠγόρασα δι' ἐπισήμου συμβολαίου γενομένου ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογραφοῦντος Εἰρηνοδίκου Ἀγραίων τὴν 22 Μαΐου ε. ε. ἀπὸ τὸν Καλόγηρον Χαρδαλίαν τὸν εἰς τὸ χωρίον Βελτσίστα κείμενον ποτιστικὸν ἀγρὸν του εἰς τὴν θέσιν Αὐτιὰ, τοῦ αὐτοῦ χωρίου, ἐκ στρεμμάτων δώδεκα, συνορευόμενον ἀπὸ τὸ ἓν μέρος μὲ δάσος, ἀφ' ἑτέρου μὲ ἀγρὸν Χρίστου Σβεντσούρι καὶ ἐκ τρίτου καὶ ἐκ τετάρτου μὲ δάσος ῥεῦμα διὰ δραχμὰς πεντακοσίας.

Ὅθεν προσκαλῶ τοὺς ἔχοντας ἀξιώσεις ἢ γειτονικὸν ἐπὶ τοῦ ἀγροῦ τούτου δικαίωμα, νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζομένης νομίμου προθεσμίας, ἵνα παρουσιάσωσιν αὐτάς· ἄλλως θεωρεῖται παραγεγραμμένον πᾶν δικαίωμα αὐτῶν.

Ἐν Ῥαυτοπούλῳ, τῇ 3 8βρίου 1849.

Ὁ ἀγοραστὴς
ΝΙΚΟΣ ΜΑΚΡΟΓΟΝΑΤΟΣ.

Ἕπεται Παράρτημα Δικαστικόν.

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ—ΟΔΟΣ ΑΓΙΑΣ ΕΙΡΗΝΗΣ—Ο ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΝ

ΤΟΥ ΑΡΙΘ. 1007 ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ Ο ΑΙΩΝ, Ἀθῆναι, 19 Ὀκτωβρίου 1849.

ΠΡΩΤΗ ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ ΠΛΕΙΣΤΗΡΙΑΣΜΟΥ

Ὁ Παρὰ τῷ Δικαστηρίῳ τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν Κλητὴρ Π. Ἰωαννίδης δηλοποιεῖ ὅτι.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἄρθρ. 965 § 2 καὶ 967 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, καὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1,043 ἐκτελεστοῦ Συμβολαίου τοῦ Συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Κυρ. Π. Πούλου, καὶ τῆς ἀπὸ 8 Ὀκτωβρίου ε. ε. πρὸς ἐμὲ ἐγγράφου πληρεξουσιότητος παρὰ τοῦ Κυρίου Μ. Ῥενιέρη, Δικηγόρου πληρεξουσίου τῆς Τραπέζης, ἐκτίθεται εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν ἡ ἐν τῇ παρούσῃ ἐκθέσει ἀναφερομένη καὶ ἀκριβῶς περιγραφομένη οἰκία τοῦ ὀφειλέτου πρὸς τὴν Τράπεζαν Κυρίου Ἀλεξίου Ῥάντα, κειμένη ἐν Πειραιεῖ, τὴν 18 Δεκεμβρίου τ. ε. ἡμέραν Κυριακὴν, ὥραν 10 Π. Μ. ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογραφοῦντος Εἰρηνοδίκου Πειραιῶς Κυρίου Ἀλεξ. Πάλλη, εἰς τὴν πλατεῖαν Πειραιῶς ἔμπροσθεν τοῦ καφφενείου τοῦ Κυρίου Θ. Κουτζούκου, καὶ τούτου κωλυομένου ἑνὸς τῶν Εἰρηνοδικειακῶν Παρέδρων Πειραιῶς, πρὸς ἐξόφλησιν τῆς Τραπεζικῆς ἀπαιτήσεως ἐκ δραχμῶν 2,130 90|00 τοὺς τόκους καὶ τὰ ἔξοδα.

Ἡ δὲ πρώτη προσφορὰ τὴν ὁποίαν προσφέρει ἡ τὸν πλειστηριασμὸν ἐπισπεύδουσα Ἐθνικὴ τῆς Ἑλλάδος Τράπεζα διὰ τοῦ πληρεξουσίου αὐτῆς Μ. Ῥενιέρη, καὶ ἡ ὁποία θέλει χρησιμεύσει ὡς πρώτη προσφορὰ κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Νόμου εἶναι δραχμαὶ χίλιαι ἀριθ. 1,000.

Ἡ δημοπρασία αὐτῆς ἄρχεται τὴν 10 ὥραν Π. Μ. καὶ λήγει τὴν 12 τῆς Μεσημβρίας τῆς αὐτῆς ἡμέρας.

Ἡ δὲ κατακύρωσις θέλει γίνει εἰς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα τρία λεπτὰ τῆς ὥρας μετὰ τὴν τελευταίαν προσφορὰν διδομένου τοῦ σημείου διὰ σκηπανίου ἢ κώδωνος.

Τὰ δὲ χρήματα θέλουν δίδεσθαι ἀμέσως μετὰ τὴν κατακύρωσιν εἰς μετρητά.

Ἀντίγραφον τῆς παρούσης δηλοποιήσεως μετὰ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως θέλω κοινοποιήσει καὶ τοιχοκολλήσει, εἰς ὅλας τὰς παρὰ τοῦ Νόμου ὁριζομένας θέσεις, καὶ θέλει δημοσιευθῇ διὰ διττῆς κοινοποιήσεως εἴς τινα φύλλον τῆς ἐφημερίδος ὁ Αἰὼν, καὶ διακηρυχθῇ καὶ διά τινος δημοσίου Κήρυκος τῶν Ἀθηνῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Ὀκτωβρίου 1849.

Ὁ Δικας. Κλητὴρ τῆς
Τραπέζης
Π. Ἰωαννίδης.

Ἀριθ. 483.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΧΕΣΕΩΣ.

Ἐν Πειραιεῖ, σήμερον τὴν ἑνδεκάτην 11ην 8βρίου τῷ 1849 ἐννάτῳ ἔτος, ἡμέραν Τρίτην, ὥραν δεκάτην Π. Μ. ὁ ὑποφαινόμενος Κλητὴρ τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν. πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1,043 ἐκτελεστοῦ Συμβολαίου τοῦ Συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Π. Πούλου, καὶ τῆς ἀπὸ 8 Ὀκτωβρίου ε. ε. πρὸς ἐμὲ ἐγγράφου πληρεξουσιότητος παρὰ τοῦ Κυρίου Μ. Ῥενιέρη, Δικηγόρου πληρεξουσίου τῆς Ἑλληνικῆς Τραπέζης, δι' ἧς μὲ δίδεται ἡ ἀπαιτουμένη παρὰ τοῦ Νόμου πληρεξουσιότης, ὥστε, δυνάμει τοῦ Νόμου καὶ τοῦ προμνησθέντος Συμβολαίου, νὰ κατάσχω ἀναγκαστικῶς καὶ ἐκθέσω εἰς πλειστηριασμὸν τὴν ἐν τῷ αὐτῷ Συμβολαίῳ ἐνυπόθηκον πρὸς τὴν Τράπεζαν οἰκίαν τοῦ ὀφειλέτου πρὸς αὐτὴν Κυρίου Ἀλεξίου Ῥάντα, καὶ ἑπομένως νὰ ἐνεργήσω τὸν κατὰ Νόμον πλειστηριασμὸν αὐτῆς, οἷον κοινοποιήσεις, τοιχοκολλήσεις, δημοσιεύσεις, διακηρύξεις, καὶ λ. π. τοῦ πλειστηριασμοῦ, διὰ νὰ πληρωθῇ ἐκ τοῦ ἐκπλειστηριάσματός της τὸ πρὸς τὴν Ἐθνικὴν τῆς Ἑλλάδος Τράπεζαν χρέος τοῦ ἀναφερομένου Κυρίου Α. Ῥάντα, συνιστάμενον ἤδη ἐκ δραχμῶν 2,138 90|00 δύω χιλιάδας ἑκατὸν τριάκοντα ὀκτὼ, καὶ λεπ. ἐννενήκοντα, καφάλαιον, τόκου καὶ τῶν μέχρι τοῦδε γενομένων ἐξόδων, ἐκτὸς τῶν γεννησομένων των τῆς κατασχέσεως καὶ πλειστηριασμοῦ, καὶ τῶν τόκων μέχρι τῆς ἀποπληρωμῆς.

Ἀφοῦ πρῶτον ἐφυλάχθησαν αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρ. 863 καὶ 866 τῆς Πολ. Δικονομίας, ὡς τοῦτο δηλοῦται ἐκ τοῦ ἀπὸ 22 Σεπτεμβρίου ε. ε. ἀποδεικτικοῦ ἐμοῦ τοῦ ἰδίου Κλητῆρος, ὅτι ἐκοινοποιήθη ἀντίγραφον τοῦ μνησθέντος Συμβολαίου μετ' ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμὴν, καὶ διὰ τοῦ ὁποίου ἐπιτάττετο ἵνα ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας πληρώσῃ τὸ ῥηθὲν πρὸς τὴν Τράπεζαν χρέος του, ἀλλ' οὗτος δὲν ἐξετέλεσεν τοῦτο ἄχρι τοῦδε καὶ τοι προσκληθείς.

Διὰ ταῦτα.

Παραλαβὼν τὸν Δημαρχικὸν Πάρεδρον Πειραιῶς Κύριον Νικόλ. Μελετόπουλον, κωλυομένου τοῦ Δημάρχου, ὡς καὶ τὸν Τέκτωνα καὶ Καταμετρητὴν Β. Π. Τσάκοναν μετέβην μετ' αὐτῶν ἐπιτοπίως εἰς τὴν κατὰ τὴν θέσιν τοῦ Πειραιῶς πλησίον τῆς θαλάσσης κειμένην ἰδιόκτητον οἰκίαν τοῦ Κυρίου Ἀλεξ. Ῥάντα, καὶ ἐνήργησα ἐπ' αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τῆς περιοχῆς αὐτῆς ἀναγκαστικὴν κατάσχεσιν, καὶ ἡ ὁποία περιγράφεται ὡς ἀκολούθως.

Ἡ οἰκοδομὴ τῆς, περὶ ἧς ὁ λόγος, οἰκίας, εἶναι ὅλη λιθόκτιστος ἐκτὸς τοῦ κατὰ δυσμὰς προσώπου αὐτῆς, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀπὸ τζατμᾶ, καὶ διαιρεῖται εἰς ἀνώγειον καὶ κατώγειον, καὶ εἰς μὲν τὸ ἀνώγειον ὑπάρχουν 3 τρία δωμάτια καὶ μία σάλα, ἐντὸς τῆς ὁποίας ὑπάρχει ἓν ὀντζάκιον, 3 θύρας, καὶ 3 παράθυρα, καὶ ἓν ἐξώστην κατὰ δυσμὰς, καὶ τὰ μὲν δωμάτια εἶναι ταβανομένα, ἡ μὲν σάλα ἀταβάνοτος, καὶ ἐστρωμμένη ἀπὸ σανίδια ὅλη ἡ οἰκία. Εἰς δὲ τὸ κατώγειον ὑπάρχει ἓν δωμάτιον, ἡ διαίρεσις τοῦ ὁποίου εἶναι ἀπὸ τζατμᾶ, εἷς κλείβανος, (ἤτοι φοῦρνος) καὶ εἷς ἀλογόμυλος, πρὸς δὲ δύω θύρας καὶ δύω παράθυρα. Πλησίον τῆς αὐτῆς οἰκίας, ἤτοι εἰς τὴν αὐλὴν κατὰ δυσμὰς ὑπάρχει εἷς ἕτερος οἰκίσκος ἱπποστάσιον διαιρούμενος εἰς ἀνώγειον καὶ κατώγειον ἄνευ ταβανίου καὶ κακῶς ἐστρωμμένος, τὸν ὁποῖον μεταχειρίζεται ὡς ἱπποστάσιον, ὡς ἀνωτέρω καὶ ὡς ἀχυρόνα, καὶ ὁ ὁποῖος εἶναι ὅλος λιθόκτιστος ἔχων δὲ δύω θύρας καὶ δύω παραθυράκια, ὡς καὶ ἐπάνω ἐπίσης.

Ἐντὸς τῆς αὐτῆς αὐτῇ αὐλῆς ὑπάρχει ἓν ἕτερον οἰκοδόμημα, εἰς κακὴν κατάστασιν, καὶ ὅλως ἄχρηστον ἀπὸ τζατμᾶ, καὶ ἀναγκαῖον, καὶ μία αὐλόθυρα.

Ἀφοῦ δὲ ἔκαμον τὴν ἀκριβῆ περιγραφὴν τῆς ἀνωτέρω οἰκίας. κατὰ τὸ ἄρθρ. 957 τῆς Πολ. Δικονομίας, καὶ καταμετρηθείσης ὅλης μετὰ τοῦ οἰκίσκου καὶ οἰκοπέδου αὐτῆς σύγκειται ἐκ πήχεων τεκτωνικῶν τετραγωνικῶν, κατὰ τὴν ἀκριβῆ αὐτοῦ, ἤτοι τοῦ Τέκτωνος Β. Π. Τσάκονα, 420 τετρακοσίων εἴκοσι, καὶ αἱ μὲν 324 τριακόσιαι εἴκοσι τέσσαρες ἀνήκουν εἰς τὴν οἰκοδομὴν τὴν τοῦ οἰκίσκου καὶ οἰκίας, αἱ δὲ 96 ἐννενήκοντα ἓξ εἰς τὴν περιοχὴν αὐλὴν τῆς οἰκίας, καὶ συνορεύει ὡς ἑξῆς.

Ἀνατολικῶς μὲ οἰκίαν Παναγῆ Σουρέλου, νοτιῶς μὲ Δημόσιον κτῆμα πρώην Κλεομένους, δυτικῶς δὲ καὶ βορινῶς μὲ ὁδούς.

Ἀφοῦ ἐνεργήθησαν ὅλα τὰ τοῦ Νόμου ὁριζόμενα ὡς πρὸς τὴν ἀκριβῆ καταγραφὴν, ἐξετίμησεν ταύτην ὁ ἐπὶ τούτου προσληφθεὶς Δημαρχικὸς Πάρεδρος Πειραιῶς Κύριος Νικόλ. Μελετόπουλος, διὰ δραχμὰς 3,000, χιλιάδας τρεῖς.

Ἡ κατάσχεσις δ' αὕτη ἐνεργήθη ἐπιτοπίως ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Δημαρχικοῦ Παρέδρου, τοῦ ὀφειλέτου καὶ τοῦ Τέκτωνος.

Ὁ δὲ πλειστηριασμὸς αὐτῆς θέλει γίνει τὴν πρώτην Κυριακὴν μετὰ παρέλευσιν ὀκτὼ ἑβδομάδων ἀπὸ σήμερον, ἤτοι τὴν δεκάτην ὀγδόην 18 Δεκεμβρίου τ. ε. ἡμέραν Κυριακὴν ὥραν 10 Π. Μ. ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογραφοῦντος Εἰρηνοδίκου Πειραιῶς Κυρίου Α. Πάλλη, εἰς τὴν πλατεῖαν Πειραιῶς ἔμπροσθεν τοῦ Καφφενείου τοῦ Κυρίου Θ. Κουτζούκου, καὶ τούτου κωλυομένου, ἑνὸς τῶν Εἰρηνοδικειακῶν Παρέδρων Πειραιῶς, εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν.

Ἐπὶ τούτου συνετάχθη ἡ παροῦσα ἔκθεσις ἥτις ἀναγνωσθεῖσα ἐνώπιον τῶν ἀναφερομένων προσώπων ὑπεγράφη παρ' αὐτῶν καὶ ἐμοῦ τοῦ συντάξαντος Δικας. Κλητῆρος.

Ὁ Δημαρχικὸς Πάρεδρος Πειραιῶς
Νικόλαος Μελετόπουλος.
Ὁ ὀφειλέτης
Ἀλέξιος Ῥάντας.
Ὁ Τέκτων
Βασίλειος Π. Τσάκονας.
Ὁ Κλητὴρ
Π. Ἰωαννίδης.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἀθῆναι, τὴν 12 Ὀκτωβρίου 1849.

Ὁ Κλητὴρ
Π. Ἰωαννίδης.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ ΠΛΕΙΣΤΗΡΙΑΣΜΟΥ.

Κατὰ τὴν ἔννοιαν τῶν ἄρθρων 965, καὶ 967 καὶ ἑπόμενα τῆς Πολ. Δικονομίας, καὶ κατὰ συνέπειαν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 471 καὶ ἀπὸ εἰκοστὴν ἑβδόμην Ἀπριλίου 1848 ἐκτελεστοῦ συμβολαίου γενομένου ἐνώπιον τοῦ ἐν Ἀθήναις συμβολαιογράφου Κυρίου Παναγιώτου Πούλου, καὶ τῆς ἀπὸ τετάρτης Ὀκτωβρίου 1849 δοθείσης μοι ἐγγράφου πληρεξουσιότητος παρὰ τοῦ Κυρίου Κωνσταντίνου Γ. Καλλιγᾶ κατοίκου καὶ κτηματίου Λεωνιδίου, καὶ διαμένοντος προσωρινῶς ἐνταῦθα, ἐκτίθενται εἰς πλειστηριασμὸν τὰ παρὰ πόδας εἰς τὴν παροῦσαν ἔκθεσιν τῆς ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως κατασχεθέντα δύω ἀκίνητα κτήματα τοῦ ὀφειλέτου Κωνσταντίνου Μπαλακάκη Αλευροπώλου κατοίκου Ἀθηνῶν, ἤτοι ἕνας ῥιζαρότοπος καὶ μίαν ἀμπελοφυτίαν κειμένην εἰς θέσιν τῶν Ἀθηνῶν Βρομοφρεάκη ἢ Βασιλικὴ, διὰ τὸ πρὸς τὸν ἀνωτέρω Κωνσταντῖνον Γ. Καλλιγᾶν ὀφειλόμενον χρέος τοῦ αὐτοῦ Κ. Μπαλακάκη ἐκ Δραχμῶν τετρακοσίων τεσσάρων ἀριθ. 404 κεφάλαιον μετὰ τὸν τόκον αὐτῶν πρὸς ἐν τοῖς 0|0 τὸν μῆνα, ἀπὸ τὴν 20 Ἰουλίου 1849 μέχρι ἐντελοῦς ἐξοφλήσεως, καὶ τῶν γενομένων καὶ γεννηθησομένων ἐξόδων τῆς ἐκτελέσεως.

Ὁ πλειστηριασμὸς οὗτος θέλει γίνει ἐνταῦθα, τὴν ἕκτην τοῦ ἐλευσομένου μηνὸς Νοεμβρίου 1849, ἡμέραν Κυριακὴν, τὴν δεκάτην ὥραν Π. Μ, ἐνώπιον τοῦ ἐν Ἀθήναι συμβολαιογράφου Κ. Αργυρίου Πέπα, κάτωθεν τοῦ καταστήματός του, κειμένου ἐνταῦθα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τοῦ Αἰόλου.

Ἡ προσφερθεῖσα τιμὴ τὴν ὁποίαν προσφέρει ὁ τὸν πλειστηριασμὸν ἐπισπεύδων δανειστὴς Κωνσταντῖνος Γ. Γαλλιγᾶς εἶναι, εἰς μὲν τὸν ῥιζαρότοπον Δραχμὰς πεντήκοντα, εἰς δὲ τὴν ἀμπελοφυτίαν Δραχμὰς ἑκατὸν, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ἡ τιμὴ αὕτη ὡς πρώτη προσφορὰ κατὰ τὸν πλειστηριασμὸν, ἡ δὲ κατακύρωσις αὐτῶν θέλει γενεῖ εἰς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα τρία λεπτὰ μετὰ τῆς τελευταίας προσφορᾶς διδομένου σημείου διὰ σκηπανίου ἢ κώδωνος.

Ἡ δημοπρασία αὕτη ἄρχεται περὶ τὴν δεκάτην ὥραν Π. Μ. ὡς ἀνωτέρω, καὶ λήγει τὴν δωδεκάτην τῆς μεσημβρίας τῆς αὐτῆς ἡμέρας.

Ἡ παροῦσα ἔκθεσις μου μετὰ τῆς παραπόδας ἐκθέσεώς μου ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως, ἀντίγραφον αὐτῆς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος ὁ Αἰὼν, ἕτερα ἀντίγραφα ὡς τὸ δημοσιευθὲν θέλουν τοιχοκολληθοῦν εἰς τὰς θύρας τῶν κατοικιῶν τῶν δύω Εἰρηνοδικῶν Ἀθηνῶν τῆς Νοτείου καὶ Βορείου πλευρᾶς, καθὼς καὶ εἰς τὴν θύραν τῆς κατοικίας τοῦ ὀφειλέτου Κωνσταντίνου Μπαλακάκη κατοίκου Ἀθηνῶν, καὶ ἐπὶ τέλους θέλει προκηρυχθῇ ὁ πλειστηριασμὸς τῶν κατασχεθέντων δύω τούτων κτημάτων ἐντὸς τοῦ δήμου Ἀθηνῶν, διά τινος κήρυκος, κατὰ τὴν ἔννοιαν τῶν ἄρθρων 968 τῆς Πολ. Δικονομίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Ὀκτωβρίου 1849.

Ὁ Κλητὴρ τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν
Γ. Λέων.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΧΕΣΕΩΣ.

Σήμερον τὴν πέμπτην Ὀκτωμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἐννάτου ἔτους, ἡμέραν τετάρτην, καὶ ὥραν τετάρτην Μ. Μ, ὁ ὑποφαινόμενος Κλητὴρ τοῦ ἀκροατηρίου τοῦ ἐν Ἀθήναις Δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν Γεώργιος Λέων, κατὰ συνέπειαν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 471 καὶ ἀπὸ εἰκοστὴν ἑβδόμην Ἀπριλίου 1848 ἐκτελεστοῦ συμβολαίου γενομένου ἐνώπιον τοῦ ἐν Ἀθήναις συμβολαιογράφου Κυρίου Παναγιώτου Πούλου, καὶ τῆς ἀπὸ τετάρτης Ὀκτωμβρίου 1849, δοθείσης μοι ἐγγράφου πληρεξουσιότητος παρὰ τοῦ Κυρίου Κωνσταντίνου Γ. Καλλιγᾶ κατοίκου καὶ κτηματίου Λεωνιδίου καὶ διαμένοντος προσωρινῶς ἐν Ἀθήναις, διὰ τῆς ὁποίας μὲ δίδει τὴν ἀπαιτουμένην πληρεξουσιότητα νὰ κατάσχω ἀναγκαστικῶς καὶ ἐκθέσω εἰς πλειστηριασμὸν τὰ ἐν τῷ προμνησθέντι ὑπ' ἀριθ. 471 συμβολαιογραφικῷ ἐγγράφῳ ἀναφερόμενα ἐνυπόθηκα ἀκίνητα κτήματα τοῦ ὀφειλέτου Κωνσταντίνου Μπαλακάκη Ἀλευροπώλου κατοίκου Ἀθηνῶν, ἤτοι ἓν στρέμμα καὶ ἓν τέταρτον τοῦ αὐτοῦ στρέμματος ῥιζαρότοπον, καὶ μίαν ἀμπελοφυτίαν ἐξ ἑνὸς στρέμματος Βασιλικοῦ καὶ ἑνὸς τετάρτου τοῦ στρέμματος καὶ βημάτων τεσσαράκοντα τριῶν, κειμένων τῶν δύω τούτων κτημάτων εἰς θέσιν Βρομοβρεάκη τῶν Ἀθηνῶν, διὰ νὰ πληρωθῇ καὶ λάβει ὁ εἰρημένος Κωνσταντῖνος Γ. Καλλιγᾶς δανειστὴς Δραχ. τετρακοσίας τέσσαρας κεφάλαιον, μετὰ τὸν τόκον αὐτῶν πρὸς ἓν τοῖς 0|0 τὸν μῆνα ἀπὸ τὴν 20 Ἰουλίου 1849 μέχρι ἐντελοῦς ἐξοφλήσεως, καὶ τῶν ἐξόδων τῆς ἐκτελέσεως. Ἀφ' οὗ πρῶτον ἐφυλάχθησαν αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 862 καὶ 866 τῆς Πολ. Δικονομίας, ὡς τοῦτο ἐξάγεται ἐκ τοῦ ἀπὸ ἕκτης Ἰουνίου 1849 ἀποδεικτικοῦ ἐπιδόσεως συνταχθέντος παρὰ τοῦ Κλητῆρος τοῦ Δικαστηρίου τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν Γεωργίου Κ. Ἀποστολάκα ἐκ τοῦ ὁποίου δηλοῦται ὅτι ἐκοινοποιήθη ἡ ἐπιταγὴ πρὸς πληρωμὴν εἰς τὸν εἰρημένον ὀφειλέτην Κωνστ. Μπαλακάκη καὶ δὲν ἐφρόντισεν εἰσέτι νὰ πληρώσῃ τὸ πρὸς τὸν ἀνωτέρω Κωνστ. Γ. Καλλιγᾶ ὀφειλόμενον χρέος του. Παραλαβὼν τὸν Δημαρχικὸν Πάρεδρον Ἀθηνῶν Κύριον Σπῦρον Κυριακοῦ ὡς ἐκτιμητὴν καὶ ἤλθομεν μετ' αὐτοῦ εἰς τὸν ῥιζαρότοπον καὶ ἀμπελοφυτίαν τοῦ ἀνωτέρω ὀφειλέτου Κωνστ. Μπαλακάκη, κειμένων εἰς θέσιν Βρομοβρεάκη ἢ βασιλικὴ τῶν Ἀθηνῶν, καὶ ἐνήργησα ἀναγκαστικὴν κατάσχεσιν ἐπ' αὐτῶν τῶν δύω ἀναφερομένων ἐνυποθήκων ἀκινήτων κτημάτων ἤτοι τοῦ ῥιζαροτόπου καὶ τῆς ἀμπελοφυτίας, πρὸς ἐξόφλησιν τῶν ἀνωτέρω Δραχμῶν τετρακοσίων τεσσάρων κεφάλαιον μετὰ τὸν τόκον αὐτῶν πρὸς ἓν τοῖς 0|0 τὸν μῆνα ἀπὸ τὴν 20 Ἰουλίου 1849 μέχρι τῆς ἐντελοῦς ἐξοφλήσεως, καὶ τῶν γενομένων καὶ γεννηθησομένων ἐξόδων τῆς ἐκτελέσεως.

Ὁ εἰρημένος ῥιζαρότοπος εἶναι καλλιεργημένος, καὶ ἔχει εἰς ἓν μέρει ὀλίγον ῥιζάρι, καὶ σύγκειται ἐξ ἑνὸς στρέμματος Βασιλικοῦ καὶ ἑνὸς τετάρτου, καὶ ἐμπεριέχει μίαν τζιτζιφιὰν, τρεῖς μικραῖς συκιαῖς, καὶ ἓν λάκκον εἰς εἶδος φρέατος, καὶ συνορεύεται ἀνατολικὰ μὲ δρόμον, βορινὰ μὲ ἄμπελον τοῦ Ἀγγελῆ Σαλίγγαρου, δυτικὰ μὲ ἄμπελον τοῦ Κωνστ. Παναγιώτου, καὶ μεσημβρινὰ μὲ τὴν ἀμπελοφυτίαν τοῦ αὐτοῦ ὀφειλέτου Κωνστ. Μπαλακάκη, καὶ τὸν ὁποῖον ῥιζαρότοπον τὸν ἐκτίμησεν ὁ προσλαμβανόμενος καὶ ὡς ἐκτιμητὴς Δημαρχ. Πάρεδρος Σπῦρος Κυριακοῦ διὰ Δραχμὰς διακοσίας ἀριθ. 200· ἡ δὲ ἀμπελοφυτία ἡ ὁποία συνέχεται μετὰ τοῦ ἀνωτέρου ῥιζαροτόπου εἶναι φυτευμένη δύω ἐτῶν καὶ εἶναι ὅλη φυτρωμένη, ἡ πιασμένη, καὶ συγκειται ἐξ ἑνὸς στρέματος Βασιλικοῦ καὶ ἑνὸς τετάρτου τοῦ στρέμματος καὶ βημάτων τεσσαράκοντα τριῶν, καὶ συνορεύεται ἀνατολικὰ μὲ ὁδὸν, ἀρκτικὰ μὲ τὸν ἀνωτέρω ῥιζαρότοπον τοῦ ἰδίου ὀφειλέτου, δυτικὰ μὲ τὴν ἄμπελον τοῦ Κωνστ. Παναγιώτου, καὶ μεσημβρινὰ μὲ τὴν τῶν παίδων τοῦ Κωνσταντίνου Μωραΐτου, ἐκτιμηθεῖσα καὶ αὐτὴ παρὰ τοῦ ἀνωτέρω προσλαμβανομένου Δημαρχ. Παρέδρου ὡς ἐκτιμητοῦ Σπύρου Κυριακοῦ διὰ Δραχμὰς τριακοσίας ἀριθ. 300.

Προσδιορίζεται δὲ ὡς ἡμέρα τοῦ πλειστηριασμοῦ τῶν κατασχεθέντων τούτων δύω ἀκινήτων κτημάτων ἡ 6 τοῦ ἐλευσομένου μηνὸς Νοεμβρίου 1849, ἡμέραν Κυριακὴν τὴν δεκάτην ὥραν Π. Μ, ἐνώπιον τοῦ ἐν Ἀθήναις συμβολαιογράφου Κυρίου Ἀργυρίου Πέπα, κάτωθεν τοῦ καταστήματός του κειμένου ἐν Ἀθήναις ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τοῦ Αἰόλου.

Εἰς ἔνδειξιν δὲ τούτου συνέταξα τὴν παροῦσαν ἔκθεσιν ἥτις ἀναγνωσθεῖσα ὑπεγράφη παρὰ τοῦ εἰρημένου Δημαρχ. Παρέδρου Σπ. Κυριακοῦ, τοῦ δανειστοῦ Κωνσ. Γ. Καλλιγᾶ, καὶ ἐμοῦ τοῦ Κλητῆρος, καὶ ἀπόντος τοῦ ὀφειλέτου Κωνστ. Μπαλακάκη.

Ἐν θέσει Βρομοβρεάκη ἢ Βασιλικὴ τῶν Ἀθηνῶν τὴν πέμπτην Ὀκτωμβρίου 1849.

Ὁ Δημαρχ. Πάρεδρος Ἀθηνῶν
Σπ. Κυριακός.
Ὁ Δανειστὴς
Κ. Γ. Καλιγᾶς.
Ὁ Κλητὴρ
Γ. Λέων.

Διὰ τὴν ἀκρίβειαν τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Ὀκτωβρίου 1849.

Ὁ Κλητὴρ
Γ. ΛΕΩΝ.